

ѡбладали пѣзвичницы те, който изгна Б҃га ѡ лице то на-наши те отцѣ, (и вѣрдеха ѡ) дори до дни те Давидови:

46 Който намери благо-дѣть предъ Б҃га, и проси (ѡ негѡ съ молѣніе) да може да согради жилище на Б҃га Іакѡвля.

47 Я Соломонъ мѡ согради храмъ.

48 Но вѣшній неживѣе въ рѣкотворѣнны храмовѣ, какъ-бѡто що говори пророко:

49 Некѡ то ми ѣ престѡлъ, а земаа та подножіе на-нозе те ми. Кой храмъ ще да соградите за мене, говори Гдѣ, или коѣ мѣсто за моѣ то оупокоѣніе:

50 Не моа та ли рѣка ѣ направила тѣа сички те;

51 Твждоглавїи, и който не стѣ ѡкрѣзани со срдцѣ то и съ оуши те, вше секога се противите на Дх҃а стѣгѡ, какъбѡто ваши те кашї, така и вше.

52 Когѡ ѡ пророцы те не изгнаха ваши те кашї; и оубїиха онѣа който предсказѡха за дохѡжданѣ то на-тогова праведника. на-когѡ то сега вше кѡхте предѣтели и оубїицы:

53 Който прѣхте законатъ чрезъ чинно то сдѣженїе Яггелско, и не сохранихте го.

54 Я онѣ като сдѣшахатѣа (слова), пѣкахасе на срдцѣ то си ѡ пѣдове, и скрѣцаха со зѣвї те на него.

55 Я Стефанъ понѣже кѣше пѣлнѣ, съ Дх҃а стѣгѡ, поглѣднѡ на некѡ то, и видѣ слава та Бжїа, и Исуса че стоѣше ѡ дѣсна та странѡ на-Б҃га:

56 Ирече: ѣто видимъ некѣа та ѡборени, и сына челоѡвѣческаго че стѡи ѡ дѣсна та странѡ на-Б҃га.

57 Я онѣ фанаха да вѣкатъ съ голѣмъ гласъ, и затѣскаха си оуши те, и спѣстихасе сички те на вѣрхъ негѡ:

58 И като го извѣдоха вжнѣ ѡ градѣтѣ, побѣваха го съ каменѣ, и свидѣтели те совлѣкоха си дрѣхите, и тѣриха ги при носѣ те на-ѣдногѡ юноша, който се наричаше Савлъ.

59 И побѣваха съ каменѣ Стефана, който се молѣше и говорѣше: Гдѣ Исусе, прїими ми душа та.

60 И като преклонї колѣна та си, извѣкасе съ голѣмъ гласъ: Гдѣ, не постаѡи имъ това за грѣхъ, и като рече това, заспа.

ГЛАВА II.

Я Савлъ соизволаваше (и той) на оубїиство то мѡ, и въ онѣи дѣнь вѣдѣ го-